

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 17 december 2002

Nr 1104—1110

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1104	Lag om ändring av lagen om användning, överlåtelse och inlösen av aravahyresbostäder och aravahyreshus	4523
1105	Lag om ändring av 13 § aravalagen	4525
1106	Lag om ändring av 9 § lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån	4526
1107	Statsrådets förordning om de genomsnittliga kostnader enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare som är godtagbara såsom utgifter för skötsel av bostad och om maximibeloppen av boendekostnaderna 2003	4527
1108	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter som uppbärs för fastighetsdatasystemets prestationer och informationstjänster	4530
1109	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om fördelning av inkomsterna av fastighetsdatasystemet	4532
1110	Skattestyrelsens beslut om skattefria resekostnadsersättningar under 2003	4533

Nr 1104

Lag

om ändring av lagen om användning, överlåtelse och inlösen av aravahyresbostäder och aravahyreshus

Given i Helsingfors den 11 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 17 december 1993 om användning, överlåtelse och inlösen av aravahyresbostäder och aravahyreshus (1190/1993) lagens rubrik och 17 § samt
fogas till lagen en ny 17 a § som följer:

Aravabegränsningslag

17 §

Rivning

Statens bostadsfond kan på ansökan och på villkor som den bestämmer ge tillstånd till rivning av en bostad eller ett hus som är underkastat begränsningar,

1) om bostaden eller huset är i så dåligt skick att en ombyggnad eller reparation inte är ändamålsenlig,

2) om bostaden eller största delen av bostäderna i ett hus som befinner sig i ett område med minskande befolkning, länge har stått tomma och beräknas förbli tomma samt om det med hänsyn till bostadsmarknadssituationen i området är motiverat med rivning, eller

3) av något annat synnerligen vägande skäl.
Tillstånd till rivning kan ges på det villkor att det statliga bostadslånet eller aravalånet i sin helhet återbetalas i fråga om det hus eller

RP 154/2002
MiUB 12/2002
RSv 144/2002

den bostad som skall rivas, med undantag av en fordran enligt 16 § 2 mom. eller om inte något annat följer av 17 a §.

Om en bostad eller ett hus som är underkastat begränsningar rivs utan tillstånd, kan ägaren genom förvaltningsdomstolens beslut åläggas att betala ersättning enligt 6 § för den återstående begränsningstiden, dock högst för 20 år. Om ersättningen skulle bli uppenbart oskäligen, kan den nedsättas när ersättningen fastställs.

17 a §

Ackord

Om tillstånd till rivning har getts med stöd av 17 § 1 mom. 2 punkten, kan statskontoret inom ramen för det maximibelopp som årligen fastställs i statsbudgeten och på ansökan av låntagaren besluta att staten svarar

för högst 50 procent av det återstående statliga bostadslånet eller aravalånet (*ackord*). Låntagaren är skyldig att återbetala återstoden av lånet till staten. Statskontoret godkänner vid behov säkerhet för den återstående delen av lånet.

En förutsättning för ackord är att låntagaren har åsamkats betydande ekonomiska svårigheter av att bostaden eller huset stått tomt och att ackord behövs för att sanera låntagarens ekonomi.

Kapitalet på det lån som ackordet gäller bestäms på basis av kapitalet på det statliga bostadslån eller aravalån som återstår när beslutet om ackord fattas och på basis av de förfallna räntorna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 11 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1105

L a g**om ändring av 13 § aravalagen**

Given i Helsingfors den 11 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i aravalagen av den 17 december 1993 (1189/1993) 13 § 2 mom. och
fogas till 13 § nya 3 och 4 mom. som följer:

13 §

De olika slagen av hyresbostadsaravalån

Förutsättningar för att ett lån för anskaffning av hyreshus och ett lån för anskaffning av hyresbostad skall beviljas är att

1) anskaffningen av hyreshuset eller hyresbostaden är förmånligare än att bygga motsvarande hus eller motsvarande bostad, och

2) byggande av bostäder på området i fråga inte är motiverat med tanke på bostadsbehovet på sikt, såvida låntagaren inte är en kommun eller ett bolag i en kommuns faktiska ägo.

Vid anskaffning av ett hyreshus av vars bostäder minst 30 procent enligt en av statens bostadsfond godkänd plan anvisas till hyresbostäder för bostadslösa, flyktingar, zigenare

eller personer som hör till andra motsvarande särskilda grupper, tillämpas förutsättningarna i 2 mom. inte då lån för anskaffning beviljas. Härvid kan anskaffningslån beviljas enbart kommuner, bolag som är i kommuners faktiska ägo eller sammanslutningar som verkar för att förbättra levnadsförhållandena för personer som hör till särskilda grupper genom att erbjuda dem bostad.

När det gäller anskaffning av en hyresbostad till bostad för en bostadslös, flykting, zigenare eller en person som hör till en annan motsvarande särskild grupp tillämpas förutsättningarna i 2 mom. inte då anskaffningslån beviljas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 11 december 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1106

L a g**om ändring av 9 § lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån**

Given i Helsingfors den 11 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 juni 2001 om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån
(604/2001) 9 § 2 mom. och
fogas till 9 § nya 3 och 4 mom. som följer:

9 §

Räntestödslån för hyresbostäder

Förutsättningar för att ett lån för anskaffning av hyreshus och ett lån för anskaffning av hyresbostad skall godkännas som räntestödslån är att

1) anskaffningen av hyreshuset eller hyresbostaden är förmånligare än att bygga motsvarande hus eller motsvarande bostad, och

2) byggande av bostäder på området i fråga inte är motiverat med tanke på bostadsbehovet på sikt, såvida låntagaren inte är en kommun eller ett bolag i en kommuns faktiska ägo.

Vid anskaffning av ett hyreshus av vars bostäder minst 30 procent enligt en av statens bostadsfond godkänd plan anvisas till hyresbostäder för bostadslösa, flyktingar, romer

eller personer som hör till andra motsvarande särskilda grupper, tillämpas förutsättningarna i 2 mom. inte då anskaffningslånet godkänns som räntestödslån. Härvid kan som räntestödslån godkännas enbart lån som tagits av kommuner, av bolag som är i kommuners faktiska ägo eller av sammanslutningar som verkar för att förbättra levnadsförhållandena för personer som hör till särskilda grupper genom att erbjuda dem bostad.

Vid anskaffning av en hyresbostad till bostad för en bostadslös, flykting, rom eller en person som hör till en annan motsvarande särskild grupp tillämpas förutsättningarna i 2 mom. inte då anskaffningslånet godkänns som räntestödslån.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 11 december 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1107

Statsrådets förordning**om de genomsnittliga kostnader enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare som är godtagbara såsom utgifter för skötsel av bostad och om maximibeloppen av boendekostnaderna 2003**

Given i Helsingfors den 11 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 3 § 3 mom. och 13 § 2 mom. lagen den 28 juli 1978 om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978), dessa lagrum sådana de lyder, 3 § 3 mom. i lag 981/1996 och 13 § 2 mom. i lag 473/1991:

1 §

Vid fastställandet av storleken av bostadsbidraget enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978) beräknas såsom boendekostnader för pensionstagare som bor i egen bostad, belägen i ett annat hus än ett sådant som ägs av ett bostadsaktiebolag eller ett bostadsandelslag, utgifterna för skötsel av bostad högst enligt de följande genomsnittliga uppvärmnings- och vattenkostnaderna samt underhållskostnaderna:

1) finns i bostaden centralvärme eller något därmed jämförbart annat fast uppvärmningssystem, beräknas såsom uppvärmningskostnader följande av bostadens läge beroende belopp per kvadratmeter multiplicerat med antalet kvadratmeter av bostadens yta, med iakttagande av de uppvärmningsgrupper som nämns i 2 §:

Bostaden belägen i	€/m ² /mån.
I uppvärmningsgruppen	0,77
II uppvärmningsgruppen	0,90
III uppvärmningsgruppen	1,05

2) finns i bostaden något annat uppvärmningssystem än ett sådant som nämns i 1 punkten, beräknas såsom uppvärmningskostnader följande av bostadens läge beroende belopp per kvadratmeter multiplicerat med antalet kvadratmeter av bostadens yta, med iakttagande av de uppvärmningsgrupper som nämns i 2 §:

Bostaden belägen i	€/m ² /mån.
I uppvärmningsgruppen	0,41
II uppvärmningsgruppen	0,50
III uppvärmningsgruppen	0,61

3) såsom vattenkostnader beräknas 14,70 euro i månaden per familjemedlem, då vattenledning och varmt vatten finns i bostaden, samt i övriga fall 2,38 euro i månaden per familjemedlem, samt

4) såsom underhållskostnader för bostaden beräknas 34,02 euro i månaden.

De belopp som nämns i 1 mom. 1, 2 och 4 punkten höjs med 30 procent om byggnaden uppförts eller ombyggt före 1974.

För ensamstående personer beaktas såsom skäligt antal kvadratmeter av bostadens yta högst 70 kvadratmeter vid tillämpningen av 1 mom. 1 och 2 punkten. För varje familjemedlem som bor i bostaden höjs denna gräns med 15 kvadratmeter.

2 §

Kommunerna hör till uppvärmningsgrupper enligt följande:

I uppvärmningsgruppen:

Alastaro, Anjalankoski, Artsjö, Askola, Aura, Bjärnä, Björneborg, Borgnäs, Borgå, Dragsfjärd, Ekenäs, Elimäki, Esbo, Eura, Euraåminne, Finby, Fredrikshamn, Grankulla, Gustavs, Halikko, Hangö, Harjavalta, Helsingfors, Honkajoki, Houtskär, Huittinen, Hyvinge, Högfors, Iitti, Imatra, Iniö, Ingå, Jaala, Joutseno, Jämijärvi, Kankaanpää, Karinainen, Karis, Karislojo, Karvia, Kervo, Kiikala, Kiikoinen, Kimito, Kisko, Kiukainen, Kjulo, Kodisjoki, Korpo, Koski, Kotka, Kouvola, Kullaa, Kumo, Kuusankoski, Kuusjoki, Kyrkslätt, Laitila, Lappi, Lapträsk, Lavia, Lemi, Lemu, Liljendal, Loimaa, Loimaa kommun, Lojo, Lovisa, Lundo, Luumäki, Luvia, Marttila, Masku, Mellilä, Merimasku, Miehikkälä, Mietoinen, Muurla, Mynämäki, Mäntsälä, Mörskom, Nagu, Nakila, Norrmark, Nousis, Nummi-Pusula, Nurmijärvi, Nystad, Nådendal, Orimattila, Oripää, Pargas, Parikkala, Pemar, Pernå, Pertteli, Pikis, Pojo, Pukkila, Punkalaidun, Pyhärinta, Pyttis, Påmark, Pöytyä, Raumo, Rautjärvi, Reso, Rimito, Ruokolahti, Rusko, Saari, Sagu, Salo, Sammatti, Sastmola, Savitaipale, Sibbo, Siikainen, Sjundeå, Somero, S:t Karins, Strömfors, Suodenniemi, Suomenniemi, Suomensjärvi, Säkylä, Taipalsaari, Tarvasjoki, Träskända, Tusby, Tövsala, Ulvsby, Uukuniemi, Vahto, Valkeala, Vammala, Vampula, Vanda, Vehmaa, Velkua, Vichtis, Villman-

strand, Villnäs, Virolahti, Västanfjärd, Ylämaa, Yläne, Åbo, Äetsä samt kommunerna i Ålands län,

II uppvärmningsgruppen:

Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Asikkala, Birkkala, Bötom, Enonkoski, Etseri, Evijärvi, Forssa, Halsua, Hartola, Hattula, Hauho, Haukivuori, Hausjärvi, Heinola, Heinävesi, Himanka, Hirvensalmi, Hollola, Humppila, Hämeenkoski, Ikalis, Ilmajoki, Jakobstad, Jalasjärvi, Janakkala, Jockis, Jorois, Jurva, Juupajoki, Juva, Jäppilä, Kalvola, Kangasala, Kangaslampi, Kangasniemi, Kannus, Karleby, Kaskö, Kauhajoki, Kauhava, Kaustby, Kelviå, Kerimäki, Kihniö, Korsholm, Korsnäs, Korteesjärvi, Kristinestad, Kronoby, Kuhmalahti, Kuortane, Kurikka, Kuru, Kylmäkoski, Kärkölä, Lahtis, Laihela, Lammi, Lappajärvi, Lappo, Larsmo, Lehtimäki, Lempäälä, Lestijärvi, Lillkyro, Lochteå, Loppi, Luopioinen, Längelmäki, Malax, Maxmo, Mouhijärvi, Mänttä, Mäntyharju, Nastola, Nokia, Nurmo, Nykarleby, Nyslott, Närpes, Oravais, Orivesi, Padasjoki, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Pieksämäki, Pieksämäki lk., Punkaharju, Puumala, Pälkäne, Rantasalmi, Renko, Riihimäki, Ristiina, Ruovesi, Sahalahti, Savonranta, Seinäjoki, Soini, S:t Michel, Storkyro, Storå, Sulkava, Sysmä, Tammela, Tammerfors, Tavastehus, Tavastkyro, Toholampi, Toijala, Tuulos, Töysä, Ullava, Urjala, Valkeakoski, Vasa, Vesilahti, Vetil, Viiala, Viljakkala, Vilppula, Vimpeli, Virdois, Virtasalmi, Vörå, Ylihärmä, Ylistaro, Ylöjärvi, Ypäjä och Östermark, samt

III uppvärmningsgruppen:

övriga kommuner.

3 §

Ingår i hyran eller vederlaget inte kostnader för uppvärmning, beräknas uppvärmningskostnaderna enligt vad som bestäms i 1 §. Ingår i hyran eller vederlaget inte kostnader för vatten och betalar pensionstagaren inte någon särskild fast vattenavgift i samband med hyran eller vederlaget, beräknas vattenkostnaderna enligt vad som bestäms i 1 §.

4 §

Då bostadsbidraget enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare fastställs, är

det maximibelopp av boendekostnaderna som beroende på bostadens läge skall beaktas per år följande:

Bostaden belägen i	euro/år
Esbo, Grankulla, Helsingfors eller Vanda	5 329
Björneborg, Borgå, Hyvinge, Joensuu, Jyväskylä, Kervo, Kouvola, Kuopio, Kyrkslätt, Lahtis, Lojo, Nurmijärvi, Reso, Riihimäki, Rovaniemi, Seinäjoki, Sibbo, Tammerfors, Tavastehus, Träskända, Tusby, Uleåborg, Vasa, Vichtis, Villmanstrand eller Åbo	4 869
Övriga kommuner	4 383

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003 och gäller till utgången av 2003.

Helsingfors den 11 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1108

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om avgifter som uppbärs för fastighetsdatasystemets prestationer och informationstjänster**

Given i Helsingfors den 11 december 2002

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 § lagen den 31 maj 2002 om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om de avgifter som skall uppbäras till staten och kommunerna för fastighetsdatasystemets prestationer och informationstjänster.

Denna förordning tillämpas inte på sådana prestationer för vilka det uppbärs avgifter med stöd av fastighetsregisterlagen (392/1985) eller lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993).

2 §

Avgifternas belopp

För fastighetsdatasystemets prestationer

Helsingfors den 11 december 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

och informationstjänster uppbärs till staten och kommunerna avgifter i enlighet med bilagan till denna förordning.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003 och den är i kraft till utgången av april 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Äldre regeringssekreterare Elma Solonen

**AVGIFTSTABELL ÖVER FASTIGHETS DATASYSTEMETS PRESTATIONER
1.1.2003****1. Uppgifter ur fastighetsdatasystemet; direktanvändning**

För uppgifter som lämnats ut ur fastighetsdatasystemet med hjälp av teknisk anslutning samt för bläddring och sökning uppbärs avgifter av användaren enligt följande:

	euro
Uppgifter i lagfartsbevis	5,00
Uppgifter i lagfartsregisterutdrag	3,00
Uppgifter i gravationsbevis	10,50
Uppgifter i inteckningsregisterutdrag	3,00
Uppgifter i fastighetsregisterutdrag	4,50
Uppgifter i utskrift gällande outbrutet område	5,00
Uppgifter i intyg om arrenderätt	4,00
Bläddring bland fastighetsuppgifter	0,70
Bläddring bland uppgifter om fastighetsbildning	0,70
Sökning med en registerenhets namn	0,40
Sökning av fastighetsbeteckning med byggnadens adress	0,50
Sökning med personbeteckning / as-signum	0,50

2. Uppgifter ur fastighetsdatasystemet; satsvis användning

För uppgifter som utlämnas i filformat och för leverans uppbärs dataavgift per dataenhet (prestation):

	euro
Uppgifter om ägare och innehavare av särskild rättighet	1,07/fastighet
Uppgifter om ägare, innehavare av särskild rättighet och adress	1,34/fastighet
Alla lagfartsuppgifter och uppgifter om särskilda rättigheter	1,78/fastighet
Övriga uppgifter ur lagfarts- och inteckningsregistren	1,07/fastighet
Uppgifter ur fastighetsregistret	1,78/fastighet
Enstaka uppgifter ur fastighetsregistret	0,33/uppgift
Uppdaterade uppgifter ur fastighetsregistret	0,37/fastighet

För fastighetsregisteruppdatering uppbärs dock årligen högst 15 procent av registermaterialets nyanskaffningspris. Uppdateringspriset kan tillämpas om det har gått högst två år sedan uppgifterna införskaffades eller från föregående uppdatering.

Dessutom uppbärs kostnader som föranleds av databehandlingen.

Från priset per enhet ges rabatt på basis av antalet registerenheter enligt följande:

Antalet registerenheter	Rabatt vid den under gränsen %	Rabatt för den del som överstiger den undre gränsen %
1-999	0	0
1000-9999	0	20
10000-99999	18	40
100000 eller fler	37,8	60

Nr 1109

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om fördelning av inkomsterna av fastighetsdatasystemet**

Given i Helsingfors den 11 december 2002

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 5 § 2 och 3 mom. lagen den 31 maj 2002 om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002):

1 §

För att täcka sina kostnader för förvaltningen och upprätthållandet av fastighetsdatasystemet samt för informationstjänsterna och utvecklandet av systemet får lantmäteriverket 5,8 procent av de årliga inkomsterna av fastighetsdatasystemets prestationer.

2 §

När de kostnader som orsakas av andra än ovan i 1 § avsedda åtgärder inom fastighetsdatasystemet täcks med de årliga inkomsterna av systemets prestationer samt när inkomsterna annars fördelas mellan de myndigheter som sköter systemet iaktas följande procentandelar:

- 1) Lantmäteriverkets andel är 30,8 procent,
- 2) justitieministeriets andel är 55 procent, och
- 3) den gemensamma andelen för de kommuner som för fastighetsregister är 8,4 procent.

De kommuner som för fastighetsregister får

i egenskap av informationsproducenter en del av kommunernas gemensamma, ovan i 1 mom. 3 punkten avsedda andel på grundval av vilken fastighetsregisterförare som bär ansvar för den registerenhet från vilken uppgifterna har lämnats ut.

3 §

Av de inkomster som influtit fördelar lantmäteriverket de andelar som avses i 2 § till justitieministeriet månatligen, före utgången av följande månad och till de kommuner som för fastighetsregister, tre gånger om året, för fyra månader i sänder, före utgången av därpåföljande månad.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003 och den är i kraft till utgången av april 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 11 december 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Äldre regeringssekreterare *Elma Solonen*

Nr 1110

Skattestyrelsens beslut**om skattefria resekostnadsersättningar under 2003**

Utfärdat i Helsingfors den 5 december 2002

Skattestyrelsen har med stöd av 73 § och 75 § 2 mom. inkomstskattelagen den 30 december 1992 (1535/1992) förordnat:

1 §

Grunderna för och beloppen av resekostnadsersättningar som skall betraktas såsom skattefria vid beskattningen för år 2003 är de som nämns nedan i detta beslut.

2 §

Såsom resekostnader anses de utgifter skattskyldig haft för arbetsresa i Finland eller utomlands.

3 §

Med arbetsresa avses resa, som löntagare för utförande av till arbetet hörande uppgifter tillfälligt företar till särskild plats för arbetets utförande utanför den egentliga arbetsplatsen. Har löntagare på grund av arbetets art ingen egentlig arbetsplats, anses såsom arbetsresa resa som löntagare tillfälligt företar i arbetet från sin bostad till särskild plats för arbetets utförande.

Såsom arbetsresa anses inte löntagares resa mellan bostad och den egentliga arbetsplatsen och ej heller veckosluts- eller andra motsvarande resor mellan bostaden och det särskilda arbetsstället som gjorts under arbetskommandering.

Inom områden, där särskild plats för arbetets utförande till följd av arbetets för området kännetecknande kortvarighet ofta växlar, anses daglig resa mellan bostad och särskild plats för arbetets utförande utgöra resa som endast berättigar till resekostnadsersättning avsedd i 7, 8 och 9 §, om löntagaren inte har egentlig arbetsplats. Löntagare är likväl berättigad till måltidsersättning som avses i 14 §, om han inte har möjlighet att utnyttja av arbetsgivaren anord-

nad arbetsplatsmåltid på särskild plats för arbetets utförande eller i dess omedelbara närhet.

4 §

Om arbetstagaren företar en resa till en sekundär arbetsplats för att där utföra sina arbetsuppgifter och resan företas på annat sätt än vad som anges i 3 § 1 mom., berättigar denna resa endast till en sådan färdkostnadsersättning som avses i 7, 8 och 9 § samt till en sådan logiersättning som avses i 16 §. Som sekundär arbetsplats betraktas ett ordinarie verksamhetsställe för arbetsgivaren eller ett samfund som hör till samma intressesfär som arbetsgivaren, om det är beläget på en annan ort eller i en annan stat än den egentliga arbetsplats som skall betraktas som arbetstagarens primära arbetsplats.

Resor mellan den bostad som arbetstagaren är tvungen att använda sig av till följd av den sekundära arbetsplatsens belägenhet och den sekundära arbetsplatsen betraktas inte som resor som berättigar till ovan i 1 mom. nämnd färdkostnadsersättning.

5 §

Med egentlig arbetsplats avses plats där löntagaren arbetar stadigvarande. Har löntagare på grund av arbetets rörlighet ingen sådan plats där han stadigvarande arbetar, anses såsom egentlig arbetsplats den plats där han avhämtar arbetsorder, förvarar arbetsplagg, redskap och material vilka han använder i arbetet, eller annan i fråga om arbetets utförande motsvarande plats.

6 §

Med resedygn avses en tidsperiod om högst 24 timmar, som börjar då löntagaren beger sig på arbetsresa från sin arbetsplats eller sin bostad. Resedygnet slutar då löntagaren från sin arbetsresa återvänder till sin arbetsplats eller sin bostad.

7 §

Med färdkostnadsersättning för arbetsresa avses ersättning för rese-, plats- och sovplatsbiljetter samt andra med dem jämförliga till det egentliga resandet hörande oundgängliga kostnader.

Såsom färdkostnadsersättning anses även ersättning för transporterande av arbetsredskap och andra sådana föremål, som löntagaren måste föra med sig.

8 §

Maximibeloppet för resekostnadsersättning som erläggs för arbetsresa som löntagaren företagit med annat fordon än det som han äger eller innehar, är samma som det som framgår ur verifikat eller annan tillförlitlig utredning som trafikidkare givit och som löntagaren visar att han betalt för sina resekostnader.

9 §

Maximibeloppen för färdkostnadsersättningar för arbetsresa som löntagaren företagit med fordon som han äger eller innehar är:

Fordon	Ersättningens maximibelopp
bil	39 cent per kilometer, som höjs med
	— 6 cent per kilometer för transport av släpvagn kopplad till bilen
	— 8 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter transporterande av en till bilen kopplad husvagn
	— 18 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter transporterande av en till bilen kopplad raststuga eller motsvarande tung last

Fordon

Ersättningens maximibelopp

— 1 cent per kilometer för transport i bilen av sådana maskiner eller andra föremål, vilka väger över 80 kilo eller är skrymmande

— 1 cent per kilometer, om löntagaren till följd av åligganden i arbetet transporterar hund i bilen

— 4 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter bilfärder längs skogsbilvägar eller på andra för annan trafik avstängda vägbyggnadsarbetsplatser, för frågavarande kilometrars del

motorbåt, högst 50 hk	57 cent per kilometer
motorbåt, över 50 hk	86 cent per kilometer
snöskoter	80 cent per kilometer
motorcykel	26 cent per kilometer
moped	14 cent per kilometer
annat fordon	8 cent per kilometer

Om i fordon som löntagare äger eller innehar reser även andra personer, vilkas befordran åligger arbetsgivaren, höjs de i 1 mom. avsedda ersättningarnas maximibelopp med 1 cent per kilometer för varje medföljande person.

Om löntagare, som har en i skattestyrelsens beslut om beräkningsgrunder för naturaförmåner avsedd förmån att använda bil, använder sådan bil för arbetsresa och själv betalar bränslekostnaderna som förorsakas av resan, är maximibeloppet av bränslekostnaderna som skall ersättas honom 10 cent per kilometer.

10 §

Med dagtraktamente avses måttlig ersättning för de ökningar av måltids- och andra levnadskostnader som arbetsresan förorsakar den skattskyldige. Till dagtraktamente räknas inte ersättning för resande eller logi.

11 §

Erläggandet av dagtraktamente förutsätter, att den särskilda platsen för arbetets utförande ligger på längre än 15 kilometers avstånd antingen från löntagarens egentliga ar-

betsplats eller bostad, beroende på från vilketdera ställe resan företagits. Den särskilda platsen för arbetets utförande skall dessutom ligga på längre än 5 kilometers avstånd både från den egentliga arbetsplatsen och bostaden.

12 §

Beroende på arbetsresans varaktighet är maximibeloppen för dagtraktamente följande:

Arbetsresans varaktighet	Dagtraktamentets maximibelopp euro
över 6 timmar (partiellt dagtraktamente)	13,00
över 10 timmar (heldagtraktamente)	28,00
då resetiden överstiger det sista fulla resedygnet	
— med minst 2 timmar	13,00
— med mer än 6 timmar	28,00

Erhåller löntagaren under något resedygn fri eller i biljettpriset ingående kost, är maximibeloppet för dagtraktamente hälften av beloppen enligt 1 mom. Med fri kost avses i fråga om heldagtraktamente två och i fråga om partiellt dagtraktamente en fri måltid.

13 §

Maximibeloppen för dagtraktamente för arbetsresa utomlands är följande:

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Afganistan	45,00
Albanien	44,00
Algeriet	44,00
Amerikas Förenta Stater	69,00
New York, Los Angeles, Washington	74,00
Andorra	45,00
Angola	96,00
Antiqua och Barbuda	72,00
Arabemiraterna	73,00
Argentina	37,00
Armenien	50,00
Aruba	49,00
Australien	56,00
Azerbajdzejän	55,00
Azorerna	45,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Bahamas	56,00
Bahrain	64,00
Bangladesh	44,00
Barbados	72,00
Belgien	63,00
Belize	45,00
Benin	45,00
Bermuda	67,00
Bhutan	28,00
Bolivien	25,00
Bosnien-Hertsegovina	36,00
Botswana	39,00
Brasilien	30,00
Sao Paulo	30,00
Britannien	69,00
London	69,00
Brunei	46,00
Bulgarien	45,00
Burkina Faso	36,00
Burundi	44,00
Central-afrikanska republiken	39,00
Chile	41,00
Colombia	35,00
Costa Rica	55,00
Cypern	60,00
Danmark	64,00
Demokratiska republiken Kongo (f.d. Zaire)	58,00
Djibouti	53,00
Dominica	57,00
Dominikanska republiken	62,00
Ecuador	43,00
Egypten	53,00
Elfenbenskusten	62,00
El Salvador	62,00
Eritrea	30,00
Estland	47,00
Etiopien	38,00
Fidzi	35,00
Filippinerna	47,00
Folkrepubliken Korea (Nordkorea) ..	34,00
Frankrike	63,00
Färöarna	53,00
Gabon	57,00
Gambia	30,00
Georgien	36,00
Ghana	35,00
Grekland	60,00
Grenada	58,00
Grönland	53,00
Guadeloupe	50,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro	Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Guatemala	40,00	Malaysia	43,00
Guinea	40,00	Maldiverna	59,00
Guinea-Bissau	37,00	Mali	39,00
Guyana	56,00	Malta	59,00
Haiti	50,00	Marocko	55,00
Honduras	44,00	Marshallöarna	39,00
Indien	36,00	Martinique	51,00
Indonesien	51,00	Mauretaniens	32,00
Irak	54,00	Mauritius	45,00
Iran	52,00	Mexico	62,00
Irland	63,00	Mikronesien	44,00
Island	70,00	Mocambique	41,00
Israel	69,00	Moldavien	40,00
Italien	60,00	Monaco	60,00
Jamaica	54,00	Mongoliet	40,00
Japan	97,00	Myanmar (Burma)	47,00
Jemen	56,00	Namibien	32,00
Jordanien	56,00	Nederländerna	60,00
Jugoslavien	49,00	Nederländska Antillerna	66,00
Jungfruöarna (USA)	36,00	Nepal	36,00
Kambodzha	44,00	Nicaragua	48,00
Kamerun	39,00	Niger	39,00
Kanada	52,00	Nigeria	59,00
Kanarieöarna	50,00	Norge	64,00
Kap Verde	39,00	Nya Zeeland	57,00
Kazachstan	56,00	Oman	59,00
Kenya	44,00	Pakistan	36,00
Kina	57,00	Palestina	54,00
Hongkong	78,00	Panama	40,00
Macao	67,00	Papua-Nya Guinea	34,00
Kirgisistan	40,00	Paraguay	30,00
Komorererna	40,00	Peru	55,00
Kongo	48,00	Polen	54,00
Koreanska republiken (Sydkorea)	72,00	Portugal	57,00
Kosovo	47,00	Puerto Rico	40,00
Kroatien	58,00	Qatar	59,00
Kuba	62,00	Ruanda	44,00
Kuwait	62,00	Rumänien	50,00
Laos	34,00	Ryssland	42,00
Lesotho	25,00	Moskva	72,00
Lettland	45,00	Petersburg	54,00
Libanon	69,00	Saint Kitts och Nevis	64,00
Liberia	45,00	Saint Lucia	68,00
Libyen	49,00	Saint Vincent och Grenadinerna	62,00
Liechtenstein	64,00	Salomonöarna	28,00
Litauen	42,00	Samoa	35,00
Luxemburg	61,00	San Marino	48,00
Madagascar	34,00	Sao Tome och Principe	44,00
Madeira	45,00	Saudi-Arabien	66,00
Makedonien	38,00	Schweiz	64,00
Malawi	39,00	Senegal	47,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Seychellerna	64,00
Sierra Leone	46,00
Singapore	64,00
Slovakien	41,00
Slovenien	52,00
Somalia	33,00
Spanien	57,00
Sri Lanka	30,00
Sudan	43,00
Surinam	30,00
Swaziland	29,00
Sverige	60,00
Sydafrika	36,00
Syrien	52,00
Tadzjikistan	39,00
Taiwan	59,00
Tanzania	42,00
Thailand	55,00
Tjeckien	48,00
Togo	49,00
Tonga	34,00
Trinidad och Tobago	50,00
Tsad	42,00
Tunisien	49,00
Turkiet	45,00
Istanbul	55,00
Turkmenia	55,00
Tyskland	59,00
Uganda	39,00
Ukraina	61,00
Ungern	52,00
Uruguay	35,00
Uzbekistan	55,00
Vanuatu	34,00
Venezuela	50,00
Vietnam	38,00
Vitryssland	49,00
Zambia	32,00
Zimbabwe	89,00
Österrike	60,00
Östtimor	45,00
Land, som inte nämnts särskilt	40,00

Dagtraktamente räknas enligt resedygn. Resedygnet är 24 timmar räknat från arbetsresans början eller från det föregående resedygnets slut.

Maximibeloppet för dagtraktamente fastställs enligt det land eller område där resedygnet utomlands slutar. Slutar resedygnet ombord på fartyg eller flygplan, fastställs

dagtraktamentet enligt det land eller område, varifrån fartyget eller flygplanet senast avgått eller i fråga om avgång från Finland, där det först anländer.

Vid återresa till Finland har löntagaren rätt till hälften av det utlandsdagtraktamente som betalats för det senaste resedygnet, om den till arbetsresan använda tiden överskrider med mer än två timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån.

Överskrider den till arbetsresan använda tiden med mer än tio timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån, har löntagaren rätt till det utlandsdagtraktamente som betalats för det senaste resedygnet. Maximibeloppet för dagtraktamente vilket betalas för resedygn eller del därav, som börjat efter ankomsten till hemlandet, fastställs enligt 12 §.

Löntagaren är berättigad till dagtraktamente som fastställts för vederbörande land, om utlandsarbetsresa varat minst 10 timmar. Ifall den totala tid, som använts till arbetsresan är under 10 timmar erläggs dagtraktamente i enlighet med stadgandena om resor i hemlandet och till motsvarande belopp.

Har löntagaren under något resedygn erhållit kostnadsfri eller i biljettpriset eller i hotellrummets grundpris ingående kost, utbetalas dagtraktamente nedsatt med 50 procent. Med fri kost avses i fråga om utrikesdagtraktamente två fria måltider.

Då arbetsresa företas utanför finskt territorium så, att arbetet för i Finland befintlig arbetsgivares räkning utförs under exceptionella förhållanden och löntagaren återvänder till finskt territorium till natten, och dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan enligt 12 §, är maximibeloppet för ersättning som erläggs för arbetsresan med avvikelser från 1 mom. 16,00 euro.

14 §

Erläggandet av måltidsersättning förutsätter att dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan och att löntagaren inte till följd av arbetets art har möjlighet att under sin måltidsrast inta sin måltid på sitt vanliga

Nr 1110

måltidsställe. Måltidsersättningens maximibelopp är 7,00 euro.

Måste löntagaren under arbetsresan inta måltider två gånger utanför sitt vanliga måltidsställe, och dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan är måltidsersättningens maximibelopp 14,00 euro.

15 §

Maximibeloppet för logiersättning, som erläggs för arbetsresa utöver dagtraktamente, är det belopp, som av härbärgeringsrörelse utfärdat verifikat eller annan tillförlitlig utredning utvisar.

16 §

Maximibeloppet för logiersättning på grund av resa som företas till en sekundär arbetsplats uppgår till det belopp som utvisas av det av förplägningsrörelsen erhållna kvittot eller till ett belopp som kan anses vara skäligt på basis av tillbudsstående tillförlitlig utredning.

Helsingfors den 5 december 2002

Generaldirektör *Jukka Tammi*

17 §

Erläggandet av nattresepenning förutsätter, att av till dagtraktamente berättigande rese-dygn minst 4 timmar infaller under tiden mellan kl. 21.00—07.00 och att arbetsgivaren inte ordnar kostnadsfritt logi för löntagaren och inte heller erlägger logiersättning eller ersättning för sovplats. Nattresepenningens maximibelopp är 6,00 euro.

18 §

Vad ovan bestämts om ersättning av resekostnader, tillämpas även på ersättningar som i lag stadgats såsom skattefria och som betalas till skattskyldiga som får sjoarbetsinkomst.

19 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2003. Detta beslut tillämpas på arbetsresa eller en del därav som företas under år 2003.

Överinspektör *Anneli Nuoritalo*